

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza decyzję Komisji C(95) 1739 z dnia 27 lipca 1995 r. przyznającą pomoc Wspólnoty.

Ponadto decyzja narusza art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 ⁽¹⁾, ponieważ brak było przesłanek dla obniżenia pomocy. Skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że odstępstwa do indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu.

Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że istnieje uprzednia zgoda Komisji na elastyczne stosowanie indykatywnych planów finansowych, udzielona w postaci „Wytycznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994 — 1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316].

Zakładając, że występują przesłanki obniżenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z uprawnień dyskrecjonalnych przysługujących jej w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie wkładu EFOR wydaje się proporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988 r., str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Kronberger przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-18/07)

(2007/C 69/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans Kronberger (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: W. L. Weh, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu w sprawie stwierdzenia ważności mandatu jednego z jego członków;
- obciążenie Parlamentu standardowymi kosztami reprezentacji prawnej poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kandydował w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w dniu 13 czerwca 2004 r. w Austrii.

Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2005 r., która rozstrzygnęła wszczęty z inicjatywy skarżącego spór w przedmiocie ważności mandatu jednego z członków Parlamentu uznając podnoszone przez niego zarzuty za bezzasadne.

W uzasadnieniu niniejszej skargi skarżący podnosi w szczególności, że austriackie przepisy dotyczące oddawania głosów preferencyjnych są niezgodne z art. 1 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽¹⁾ i w związku z tym są niezgodne z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2007 r. — Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji

(Sprawa T-19/07)

(2007/C 69/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Systran SA i Systran Luxembourg (przedstawiciele: J.-P. Spitzer i E. de Boissieu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie natychmiastowego zaprzestania naruszania praw i ujawniania informacji przez Wspólnotę Europejską działającą za pośrednictwem Komisji;

- nakazanie konfiskaty wszystkich będących w posiadaniu Komisji oraz spółki GOSELIES nośników zawierających programy informatyczne opracowane przez spółkę GOSELIES na podstawie wersji EC-SYSTRAN Unix i SYSTRAN Unix z naruszeniem praw SYSTRAN i zwrócenie ich SYSTRAN, lub przynajmniej ich zniszczenie pod kontrolą urzędnika sądowego;
- nakazanie Wspólnocie Europejskiej, działającej za pośrednictwem Komisji, zapłaty odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżące wskutek naruszenia praw popełnionego przez Komisję, a w szczególności przez DGT w ramach wykonywania ich zadań;
- odszkodowanie to wynosi:
  - dla SYSTRAN Luxembourg 1 531 000 euro;
  - dla SYSTRAN SA 47 014 000 euro z możliwością podwyższeni i 2 000 000 euro z tytułu szkody moralnej;
- nakazanie ogłoszenia przysięgłego orzeczenia Sądu na koszt Komisji w gazetach specjalistycznych, czasopiśmie specjalistycznych i na specjalistycznych stronach internetowych wybranych przez SYSTRAN;
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie umów licencyjnych na użytkowanie oprogramowania do tłumaczenia zautomatyzowanego SYSTRAN, zawartych przez poprzedników prawnych skarżących z Komisją nabyła ona prawo do użytkowania tego oprogramowania dla siebie i instytucji europejskich. Zdaniem skarżących umowy te nie przewidywały zbycia na rzecz Komisji praw własności intelektualnej do oprogramowania SYSTRAN. W latach 1999-2002 SYSTRAN zapewniła, za pośrednictwem swojej spółki zależnej SYSTRAN Luxembourg, przejście na nowy system operacyjny. Umowa zawarta w tym celu z Komisją przewidywała, że cały system tłumacza Komisji pozostanie jej własnością, „z zastrzeżeniem jednak istniejących już praw własności intelektualnej lub przemysłowej”.

W październiku 2003 r. Komisja opublikowała ogłoszenie o przetargu na „obsługę i wzmocnienie językowe systemu zautomatyzowanego tłumaczenia w Komisji Europejskiej i świadczenie związanych z tym usług” (⁽¹⁾). Skarżące nie brały udziału w tym postępowaniu. Spółka SYSTRAN przedstawiła jednak zastrzeżenia co do przedmiotu przetargu i przyszłej umowy, gdyż jej zdaniem mogła ona naruszyć przysługujące jej prawa własności intelektualnej do oprogramowania.

W skardze skarżące twierdzą, że samo udzielenie zamówienia innej spółce niż SYSTRAN naruszy przysługujące im prawa

własności intelektualnej i wymagać będzie ujawnienia ich know-how wybranemu usługodawcy. Ich zdaniem wykonanie zadań przewidzianych w ogłoszeniu o przetargu, polegających między innymi na wprowadzeniu zmian i dostosowaniu systemu opracowanego początkowo przez SYSTRAN, wymagałoby co najmniej uprzedniej zgody. Tymczasem Komisja nie zwracała się nigdy o taką zgodę, w związku z czym dopuści się naruszenia praw własności intelektualnej do systemu SYSTRAN, a co za tym idzie ujawnienia know-how skarżących, wbrew art. 4 dyrektywy 91/250/EWG (⁽²⁾), transponowanej do krajowych porządków prawnych.

Skarżące twierdzą w związku z tym, że naruszenie praw do oprogramowania SYSTRAN i ujawnienie know-how stanowi czyn bezprawny skutkujący odpowiedzialnością Wspólnoty na podstawie art. 235 i 288 akapit drugi WE. Twierdzą ponadto, że postępowanie to spowodowało szkody, które Komisja winna naprawić.

(⁽¹⁾) Ogłoszenie nr 2003/S 191-171556 (Dz.U. S 191).

(⁽²⁾) Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych, Dz.U. L 122, str. 42.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie F-100/05 Chatziioannidou przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-20/07 P)

(2007/C 69/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: K. Hermann i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie F-100/05;
- oddalenie skargi E. Chatziioannidou;